

ضوابط شهرسازی و شهرداری؛ نظارت و بازرگانی

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل فرآگیر باید بتواند:

- ۱- کلیات ضوابط عمومی شهرسازی را بیان کند.
- ۲- ضوابط عمومی مربوط به طول، سطح اشغال، تراکم مجاز و تعداد طبقات مجاز را بیان کند.
- ۳- ضوابط مربوط به عقب‌نشینی‌ها و پیشروی‌های مجاز و پخی در مجاورت همسایه را شرح دهد.
- ۴- ضوابط مربوط به سطح پارکینگ، حوزه‌ی مانور (چرخش) وسایل نقلیه و حداقل فضای پارکینگ لازم را بیان کند.
- ۵- ضوابط عرض معابر، پیشروی بالکن‌ها، سطح انواع بالکن‌ها، عرض و ارتفاع مجاز آن‌ها را بیان کند.
- ۶- ضوابط رمپ‌ها (سطوح شبیدار)، عرض، شیب، طول و ارتفاع مناسب و مجاز آن‌ها را بیان کند.
- ۷- ضوابط مربوط به ورودی و ارتفاع پارکینگ‌ها و پیلوت‌ها و زیرزمین‌ها را شرح دهد.
- ۸- ضوابط بازرگانی، کنترل و نظارت بر ساخت و ساز مجاز را در سطح شهرها بیان کند.
- ۹- ضوابط میزان عرض پیاده‌روها، حریم جاده‌ها و نحوه‌ی تعریض آن‌ها را بیان کند.
- ۱۰- ضوابط مربوط به درز انقطاع و نحوه‌ی مجاورت با اینیه‌ی همسایه را شرح دهد.

۸-۱- مقدمه و کلیات

اقداماتی همچون طراحی، اجرا و ساخت و ساز، توسعه و تغییر کاربری‌ها و نظارت و کنترل بر این گونه عملکردها در شهرهای بزرگ مستلزم ضوابط و مقرراتی است که توسط وزارت کشور و وزارت مسکن و شهرسازی تدوین می‌شود و باید توسط استانداری‌ها، فرمانداری‌ها، بخشداری‌ها، شهرباری‌ها و صاحبان حرفه‌های فنی مهندسی وابسته و مؤسسه‌های حقوقی و مالکان رعایت شود. در این رابطه احداث واحدهای مسکونی، تجاری، اداری، آموزشی، بهداشتی، فرهنگی و... و صنایع وابسته باید به بهره‌برداری مناسب از ثروت ملی، رعایت اصول فنی و استانداردهای کیفیت در طراحی، تولید و مصرف مصالح مرغوب و نیز استفاده از نیروی انسانی ماهر و متخصص بتواند موجب اطمینان از اینمی، بهداشت، بهره دهی مناسب، آسایش و صرفه‌ی اقتصادی گردد.

۸-۲- ضوابط عمومی شهرسازی، تجمیع و تفکیک اراضی، کاربری و صدور پروانه‌ی ساخت

انجام امور ساخت و ساز اینهی ساختمنی با رعایت قوانین شهرسازی و روی زمین‌های با سند معابر و به ازای اخذ پروانه و جواز ساخت از مراجع قانونی و شهرباری‌ها صورت می‌گیرد. این امور بر اساس طرح جامع شهری و در حوزه‌های مصوب زمانی ۵ ساله و با درنظر گرفتن نوع کاربری بناهای مذبور طبق ضوابط فوق الذکر و پنهان‌بندی مجاز باید انجام شود. مگر آن که اقداماتی نظریه موارد زیر در مدع نظر متقاضی باشد که نیازمند اخذ پروانه نیست.

۸-۲-الف- اقداماتی که نیازمند کسب مجوز از شهرباری‌ها نیست : مرمت پشت بام و کفپوش‌ها و راه پله‌ها، نمازی داخلی و خارجی، محوطه‌سازی و باغچه‌بندی و احداث حوض و استخر به شرط عدم حذف پارکینگ؛ تعمیر، نصب و تعویض سرویس‌های بهداشتی؛ تعویض در و پنجره بدون تغییر کاربری و نظام فنی و معماری؛ لوله‌کشی آب، فاضلاب، گاز و نصب شوفاز و احداث منبع گازویل زیر حیاط، مشروط بر این که محل موتورخانه نیازمند ساختمان جدید نباشد؛ حفر چاه فاضلاب و تخلیه‌ی آبهای سطحی؛ احداث سرویس (توات) مجزا از ساختمان حداکثر به مساحت ۲ مترمربع و ترمیم و تعویض دیواری که بر اصلاحی نداشته باشد.

۸-۲-ب- تجمیع و تفکیک اراضی و تعیین کاربری: هرگونه عملیات ساخت و ساز روی اراضی تفکیک شده و دارای سند مالکیت شش دانگ (انفرادی یا شرکتی) با بروکف معلوم (حدود چهارگانه ملکی از جهات شمال، جنوب، غرب و شرق و تراز ارتفاعی زمین) و بر اساس نوع کاربری مجاز طبق طرح جامع و تفصیلی با دوره‌ی ۵ ساله مجاز است در این رابطه، ارائه گواهی از اداره‌ی ثبت اسناد کشور و سند مالکیت معتبر و رعایت عرض گذرهای اصلاحی الزامی است. انواع کاربری‌های مجاز بر اساس طرح جامع و تفصیلی در سطوح شهری می‌تواند به صورت‌های مجاز و طبق نظر شورای عالی شهرسازی و معماری به شرح موارد ورزشی، فرهنگی، مسکونی، اداری، نظامی، صنعتی، بهداشتی، درمانی، تجاری، تاریخی، مذهبی، کشاورزی (مزروعی و باقات)، آموزشی، هنری، سیاحتی، تفریحی، خدماتی، فضای سبز (باغ، جنگل، بوستان و...)، دامداری و مرغداری، مسیل و قنوات، راکد و متروکه و فاقد کاربری و یا موارد متعدد خاص دیگر در نظر گرفته شده باشد. آن‌چه که مسلم است جدای از رعایت کاربری مجاز در هنگام اخذ جواز ساخت باید حریم تأسیسات زیربنایی همچون حاشیه‌ی طرح جامع، برق فشار قوی، لوله‌های گاز و آب، مسیرهای راه و راه آهن شهری و جاده‌ها، اماکن تاریخی و مذهبی مراکز نظامی، جایگاه‌های فروش سوخت (گاز مایع و پمپ بنزین) رعایت شود. البته رعایت ضوابط ساخت و ساز در مورد نانوایی‌ها، جایگاه‌های فروش سوخت، ساختمان‌های مخصوص معلومین و جانبازان، حمام‌ها، شهرک‌ها و ساختمان‌های بلند - مرتبه، مساجد و تکایا و حسینیه‌ها و مراکز مذهبی، آموزشی و اماکن خاص الزامی است.

۸-۲-ج - ضوابط کلی مربوط به صدور پروانه ساختمان: پروانه‌ی ساختمان براساس تقاضای مالک و بر اساس

ضوابطی صادر می‌شود که این ضوابط عبارتند از: ارائه‌ی سند مالکیت، تعیین موقعیت ملک از نظر ثبتی و روی نقشه‌های هوایی با مقیاس (۱:۲۰۰۰)، پرداخت بدھی‌های مربوط به نوسازی شهری؛ بازدید از وضعیت موجود ملک؛ تسویه حساب مالیاتی مربوط به ملک؛ ارائه نقشه‌های معماری و سازه‌ای و برخی موارد تأییساتی که به مهر و امضای مهندسین مجاز رسیده باشد، پرداخت عوارض مربوط به تراکم ساختمانی مورد درخواست، ایجاد پارکینگ‌های لازم، اخذ تعهدات مربوطه از مالک در زمینه عقب‌نشینی، بر اصلاحی، پخ اصلاحی و معرفی مهندس ناظر مربوطه، طبق مصوبات شورای عالی شهرسازی و معماری به منظور رعایت اصول فنی، بهداشتی، مقررات شهرسازی، ضوابط مربوط به کیفیت مصالح مصرفی و روش ساخت، حضور و نظارت اصولی مهندسین مجاز در حین احداث الزامی است. در این رابطه ضوابط منطبق با شرایط طرح جامع و تفصیلی، طرح‌های اجرایی و گذرندهای مجاز، نوع کاربری، میزان تراکم مجاز، تعداد پارکینگ، سطح اشغال و تعداد طبقات مجاز بایستی رعایت شود و نقشه‌های تهیه شده از هر حیث بدون اشکال باشند. به عبارت دیگر در طرح جامع شهری ضمن رعایت ضوابط مربوط به گسترش، توسعه، نوسازی، بهسازی و ارتباطات شهری، تعیین حریم‌های ۲۵ ساله و وضعیت سطح اشغال و نوع کاربری‌های مجاز و عرض کلی معابر تعیین می‌شود. در حالی که برای طرح تفصیلی در دوره‌های ۵ ساله طرح جامع مزبور با دقتی در حد (۱:۲۰۰۰) با درنظر گرفتن وضعیت پلاک‌بندی ثبتی طبق نقشه‌های هوایی معابر و گذرهای لازم و حریم‌های ۵ ساله توسعه شهری ترسیم و عرض و طول معابر و گذرهای اصلاحی تعیین می‌گردد. در طرح‌های اجرایی وضعیت دقیق پلاک‌های ثبتی تفکیکی با موقعیت معلوم و تراز ارتفاعی مشخص و حتی با مقاطع طولی و شبیه معلوم در حد (۱:۵۰۰) تعیین و ترسیم می‌شوند. نقشه‌های تصویری نهایی برای پلان موقعیت با دقت (۱:۱۰۰) و برای دیگر موارد با دقت (۱:۵۰۰) ترسیم و ارائه می‌شوند. بنابراین، تأمین شرایط و ضوابط لازم در رابطه با طول و سطح اشغال، کاربری، تعداد و ارتفاع طبقات و زیرزمین، عقب‌نشینی، بر اصلاحی و پخی، تراکم مجاز، حیاط خلوت‌ها، بالکن‌ها، پله فرار و آسانسور، پارکینگ، پست برق، عرض و شبیه رمپ‌ها، درزهای انقطاع و دیگر موارد فنی و اصولی مربوطه برای صدور پروانه ساختمانی الزامی است.

۸-۳- تعاریف مربوطه به طول و سطح اشغال، تراکم مجاز (ضریب سطح، بالکن‌ها، حیاط خلوت و...)

به منظور گواهی و صدور مجوز ساخت و ساز رعایت ضوابط طراحی و اجرا مطابق قوانین شهرسازی و معماری الزامی است. لذا قبل از بیان مقررات مربوطه به شرح مختصری از تعاریف زیر می‌پردازیم:

الف) قطعه زمین: زمینی که دارای سند مالکیت شش دانگ است و به وسیله‌ی یک خیابان یا معبر مجزا (تفکیک) نشده باشد را گویند.

ب) ساختمان: هر بنای سرپوشیده که برای اسکان، زندگی یا فعالیت انسان یا نگهداری حیوان، کالا، ماشین‌آلات و غیره به کار گرفته شود را گویند.

ج) واحد مسکونی: ساختمانی که مشتمل بر یک یا چند اطاق مرتبط به هم باشد و امکان اشغال دائمی یک خانواده، تغذیه و آسایش را فراهم آورد؛ را گویند.

د) سطح ناخالص طبقات: به جمع کل مساحت طبقات یک ساختمان با احتساب دیوارهای خارجی آن گفته می‌شود.

ه) سطح خالص طبقات: به سطح ناخالص طبقات ساختمان منهای تمام فضای مربوط به پارکینگ و تردد؛ مانند راهرو، راه پله، آسانسور و غیره و سطح دیوارها و فضاهای غیر مرتبط؛ گفته می‌شود.

و) تراکم ساختمانی (ضریب سطح طبقات): نسبت سطح ناخالص طبقات ساختمان به سطح کل قطعه زمین را تراکم ساختمانی گویند.

ز) عمران: اقدام به ساخت، تغییر در ساختمان موجود یا سایر فعالیت‌های مشابه اعم از زیرزمین یا روی زمین عمران نامیده می‌شود.

ح) اضافه اشکوب: به هرگونه اقدامی که سطح ناخالص طبقات را در طبقات بالاتر اضافه کند اضافه اشکوب گفته می‌شود.

ط) تعمیرات اساسی: هر نوع تغییر پایه یا سقف و ستون و دیوار باربری که از نظر ایمنی ساختمان ضروری باشد گفته می‌شود.

ی) تغییرات اساسی: به هر نوع تغییر در وضع داخلی یا خارجی ساختمان که از لحاظ ایمنی ضروری نباشد و به واسطه‌ی استفاده زیاد یا تغییر کاربردی به وجود می‌آید، (لوله‌کشی، سیم‌کشی، گچ‌کاری، تعویض درب و پنجره و رنگ‌آمیزی تغییرات اساسی محسوب نمی‌شوند) مانند نamasازی و تغییرات فضایی و ... تغییرات اساسی گفته می‌شود.

ک) ارتفاع ساختمان: فاصله‌ی عمودی پشت بام تا شیب متوسط خیابان را ارتفاع ساختمان گویند.

ل) زیرزمین: هر طبقه که حداکثر ارتفاع سقف آن از کف متوسط گذر 9° سانتی‌متر باشد یا این که 50% ارتفاع آن پایین‌تر از سطح خیابان یا معابر مجاور باشد را گویند.

م) حیاط خلوت‌ها (داكت‌های نورگیری): به روزنه‌های نورگیری که در سطح بنابرای تأمین نور اطاق‌های اصلی یا آسپرخانه ساخته می‌شوند، گفته می‌شود.

ن) بالکن‌ها (ترانس‌ها): به برآمدگی (پیش‌آمدگی^۱ یا پس‌رفتگی) دارای کف ساختمانی مرتبط با کاربری ساختمان را گویند که می‌تواند از یک تا سه طرف آن باز و بدون دیوار چینی باشد بالکن گویند.

س) پله فرار^۲: به راه پله‌ای که به هنگام بروز حوادث آتش‌سوزی و غیره به آن دسترسی وجود دارد و حائز شرایط ایمنی است، پله فرار گفته می‌شود.

ع) طول و سطح اشغال^۳: میزان طول یا سطح بنای مورد ساخت را نسبت به طول یا سطح قطعه‌ی زمین میزان اشتغال گویند که به صورت درصد بیان می‌شود.

۸-۴- ضوابط مربوط به طول و سطح اشغال، تراکم، بالکن‌ها، حیاط‌خلوت‌ها، پارکینگ‌ها و غیره

قبل از اخذ پروانه‌ی ساختمانی در نقشه‌های معماری ارائه شده بایستی ضوابط زیر رعایت شده باشد :

الف) تراکم مجاز و سطح اشغال: براساس نوع کاربری زمین‌ها میزان تراکم مجاز و سطح اشغال مجاز تعریف می‌شود و حداکثر طول اشغال 60% طول زمین به اضافه 2 متر حق استفاده از بالکن می‌باشد.

ب) حیاط خلوت‌ها و روزنه‌های تأسیساتی: حیاط خلوت مربوط به اطاق‌های اصلی با عرض حداقل 3 متر و مساحت

۱- پیش‌آمدگی آخرین سقف به عنوان باران‌گیر جزء تراکم و زیر بنای محسوب نمی‌شود ولی بالکن‌های مسقف تا عمق سه متر اگر سه طرف آن باز باشد $(2:1)$ سطح بالکن و مازاد بر عمق سه متر کل سطح جزء تراکم محسوب می‌شود و اگر پیش‌آمدگی بالکن از سه طرف بسته باشند $(3:2)$ مساحت آن جزء تراکم محاسبه می‌شود.

۲- سطح راه پله فرار، بنای پست برق، راه پله‌ای ساختمان‌های مسکونی، پیلوت با کاربری پارکینگ، سطح حیاط‌خلوت، اطاق سرایداری و پارکینگ زیرزمین در تراکم ساختمان محاسبه نمی‌شود.

۳- سطح اشغال پارکینگ‌ها، داكت‌های تأسیساتی، انباری‌ها، دیوارها، پله‌های ساختمان غیرمسکونی و راهروها در تراکم ساختمان و زیربنای ساختمان در نظر گرفته می‌شود.

حداقل ۱۲ متر بایستی ساخته شوند و برای زمین کمتر از ۲۰۰ متر مربع حداقل ۶٪ مساحت زمین کافی است و حیاط خلوت مربوط به آشپزخانه‌ها و یا انباری‌های بیش از ۶ متر مربع بایستی حداقل به عرض ۲ متر و برای زمین کمتر از ۲۰۰ متر مربع حداقل ۳٪ مساحت زمین کافی است. چنان‌چه دو آشپزخانه روی‌ روی هم از حیاط خلوت نور می‌گیرند بایستی حداقل فاصله ۴ متر بین آن‌ها رعایت شود. حیاط خلوت زمین‌های شمالی بایستی حداقل با سه متر عرض باشند؛ مگر زمین‌های کمتر از ۲۰۰ متر مربع که حداقل ۲ متر عرض لازم دارند. تأمین روزنه‌های تأسیساتی مربوط به لوله‌ها و کanal‌ها براساس ابعاد لازم صورت می‌گیرد و در صورتی که از حداقل ابعاد مجاز حیاط خلوت‌های اعلام شده در فوق کمتر باشند؛ سطح روزنه، مزبور جزء تراکم محاسبه می‌شود.

جدول ۸-۱- تراکم ساختمانی و سطح استغفال مجاز

نوع کاربری	سطح استغفال مجاز	تراکم ساختمانی مجاز
مسکونی با تراکم ۱۲۰٪	٪۶	٪۱۲۰ مساحت زمین
مسکونی با تراکم ۱۸۰٪	٪۶	٪۱۸۰ مساحت زمین
تجاری و مختلط (اداری)	٪۶	٪۱۲۰ مساحت زمین
بهداشتی و آموزشی و صنعتی	٪۵	٪۲۰۰ مساحت زمین
بیمارستان	-	٪۲۵۰ مساحت زمین
دولتی	٪۵	٪۲۵۰ مساحت زمین
کشاورزی	٪۵	٪۵۰ مساحت زمین
تجاری	٪۶	٪۱۰۰ مساحت زمین

ج) بالکن‌ها: احداث پیش‌آمدگی و بالکن در گذرهای کمتر از ۱۲ متر مقدور نیست. ولی در خیابان‌های با عرض ۱۲ تا ۲۰ متر به عمق ۸ سانتی‌متر و در خیابان‌های ۲۰ متر به بالا به عمق ۱۲ سانتی‌متر مجاز است. در هر حال نبایستی ارتفاع پیش‌آمدگی نسبت به کف پیاده‌رو کمتر از ۳/۵ متر باشد. پیش‌آمدگی ساختمان در طبقه همکف و طبقات اضافه بر ۶٪ طول مجاز و در داخل زاویه ۴۵ درجه حداکثر به عمق ۲ متر بلامانع است. ولی اگر پیش‌آمدگی بر روی پخ مربوط به تقاطع دو گذر باشد، در محدوده‌ی سند مالکیت مربوطه به عمق حداکثر ۱/۵ متر عمود بر پخ و به شرط رعایت حداقل ۳/۵ متر ارتفاع از کف پیاده‌رو مجاز خواهد بود.

د) پله فرار و آسانسور: کلیه‌ی ساختمان‌هایی که ارتفاع آن‌ها از سطح گذر ۱۵ متر به بالا است، یا حداقل ۵ اشکوب دارند؛ باید در نقشه‌های ایمان آسانسور طراحی و تأمین شود. به منظور حفظ شرایط ایمنی ساکنین ساختمان‌های ۶ طبقه به بالا که در هر طبقه پیش از ۲ واحد مسکونی و حداقل ۳۰ متر مربع بنا داشته باشد، تأمین راه پله اضطراری و فرار در موقع بروز آتش‌سوزی و حوادث غیر مترقبه با دسترسی سریع الزامی است. ولی در ساختمان‌های حداکثر ۶ طبقه با مساحت حداکثر ۳۰۰ متر مربع در هر طبقه و کمتر از ۲ واحد مسکونی در هر طبقه اگر راه پله اصلی در فضای باز احداث شود می‌تواند به عنوان راه پله فرار محسوب شود. ضمناً دستورالعمل‌های سازمان آتش‌نشانی برای راه پله فرار و مؤسسه استاندارد و کنترل کیفیت برای طراحی و تأمین آسانسورها باید رعایت شوند.

ه) پست برق و اعلام و اطفای حریق: در ساختمان‌های بلند مرتبه و مواردی که مساحت کل زیر بنای آن‌ها با محاسبه‌ی پارکینگ و زیرزمین از ۲۰۰۰ متر مربع بیشتر باشد، احداث پست برق طبق دستورالعمل وزارت نیرو و تأمین تجهیزات و منابع آب اضطراری مربوط به اعلام و اطفای حریق طبق دستورالعمل سازمان آتش‌نشانی الزامی است.

و) پارکینگ: صدور پروانه‌ی جدید و یا احداث اضافات ساختمانی تنها با احداث تعداد پارکینگ طبق معیارهای پیش‌بینی شده جایز است و در صورتی که به دلایل فنی (متلاً عدم امکان دسترسی و مانور اتومبیل در معاابر با عرض کمتر از ۶ متر) امکان تأمین پارکینگ وجود نداشته باشد عوارض مربوط به احداث پارکینگ عمومی به صندوق شهرداری‌ها واریز می‌شود. تأمین پارکینگ در فضای باز به شرط عدم قطع اشجار به صورت ۱۵ مترمربع برای هر واحد پارکینگ مورد نیاز بلامانع است. احداث پیلوت و زیرزمین برای پارکینگ ساختمان بلامانع است و سطح آن جزء تراکم محاسبه نمی‌شود. در هر حال در ساختمان‌های مسکونی برای هر آپارتمان یا واحد مسکونی تا دویست مترمربع یک واحد پارکینگ و برای مترارز بیشتر ۱/۵ واحد پارکینگ باستی تأمین شود و برای ساختمان‌های تک واحدی مسکونی با بنای ناخالص حداکثر ۱۵۰ مترمربع تأمین پارکینگ الزامی نیست ولی اگر مترارز آن‌ها ۲۰۰-۱۵۰ مترمربع باشد یک واحد پارکینگ و برای بیش از دویست مترمربع ۲ واحد پارکینگ باید احداث شود. مکان‌های تجارتی و اداری باید بر اساس تعداد مراجعات خود دارای پارکینگ لازم باشند. مرکز مخابرات و مساجد می‌توانند بدون پارکینگ طراحی شوند؛ گرماههای ازای هر نمره‌ی خصوصی ۱/۶-۱/۱ واحد پارکینگ؛ خوابگاه‌ها و پانسیون‌ها به ازای هر ۱۵ مترمربع خوابگاه ۱/۱ واحد پارکینگ، بیمارستان‌ها برای هر ۴-۱۲ تخت یک واحد پارکینگ و سینماها برای هر ۴۰-۱۰ نفر یک واحد پارکینگ نیاز دارد. دانشگاه‌ها برای هر استاد یک واحد و برای هر یکصد دانشجو یک واحد پارکینگ احتیاج دارند، کارخانجات برای هر صد مترمربع دفتر ۲ واحد و کارخانه به ۵ واحد نیاز دارند. واحدهای تجارتی خرد فروش برای هر صدمترمربع ۳-۵ واحد و عده فروش ۲ واحد پارکینگ و در مدارس برای هر معلم و ناظم مدیر ۰/۵-۱/۰ واحد پارکینگ لازم است. ابعادی هر واحد پارکینگ باید به گونه‌ای طراحی شود که حداقل $2/5 \times 5$ مترمربع را جهت داخل یا خارج شدن تأمین نماید. بنابراین، در فضای باز برای هر واحد پارکینگ ۱۵ مترمربع به شرط تأمین امکان حرکت و در فضای بسته برای هر واحد پارکینگ ۲۵ مترمربع در نظر گرفته می‌شود. البته در طراحی پارکینگ‌ها حداکثر دو واحد پارکینگ پشت سر هم می‌توان منظور نمود.

ز) نحوه‌ی استقرار، عقب‌نشینی، پیشروی و پخش: همان‌گونه که گفته شد معمول بر آن است که ساختمان در ضلع شمالی زمین و با حداکثر طول و سطح اشغال ۶۰٪ طراحی و ساخته می‌شود، ولی اضافه تراکم باقی مانده از تراکم مجاز را می‌توان به صورت واحدی مستقل در اضلاع و قسمت‌های غیرشمالی زمین احداث نمود، به شرط آن که سطح حیاط باقی مانده کمتر از ۴۰٪ زمین نباشد و واحد موردنظر حداکثر یک طبقه و ارتفاع دست‌انداز تا کف حداکثر ۳/۵ متر باشد و کاربری پزشکی، مهندسی یا تجارتی از آن شود. در رابطه با افزایش سطح اشغال تنها در صورتی که مزاحمتی برای مجاورین ملک وجود نداشته باشد تا ۸۰٪ سطح زمین بلامانع است چنان‌چه مالک از همسایه‌های مجاور بتواند رضایت نامه محضری دریافت کند، می‌تواند ۲ متر اضافه بر ۶۰٪ در قسمت جنوبی پیشروی کند. در مورد عقب‌نشینی‌ها و بری‌های اصلاحی و به ویژه پخش‌ها با توجه به نحوه‌ی تعریض گذرها، که در گفتار بعدی ارائه خواهد شد، املاکی که در جانب گذرهای اصلاحی قرار دارند در هنگام اخذ جواز جدید و یا تغییرات اضافی باید میزان عقب‌نشینی لازم را انجام دهنند. در طرفین آزاد راه‌ها و جاده‌های شهری سریع السیر که دارای عرض ۴۵ متر می‌باشد، باید به عمق حداقل ۱۰ متر و حداکثر ۳۰ متر بر اساس محدوده املاک ساخته شده، از لبه بزرگراه عقب‌نشینی و به فضای سبز اختصاص یابد. ولی اگر ملک مجاور بزرگراه باغ و مزرعه و بر آن حداکثر ۲۰ متر باشد؛ عقب‌نشینی الزامی نیست. در آینده برای خیابان‌های به عرض ۳۵ متر نیز حریم ۳۰ متر از لبه آن به عنوان فضای سبز در نظر گرفته می‌شود.

در ضمن در محل تقاطع بزرگراه و آزادراه‌ها ایجاد پخ با زاویه‌ی مناسب به منظور گردش مناسبت وسائل نقلیه الزامی است که در این رابطه بر اساس زاویه‌ی تقاطع بزرگراه‌ها طبق جداول و اشکال ضمیمه شده عقب‌نشینی صورت می‌پذیرد. در مورد احداث ساختمان در قسمت پخش نیز باید حداکثر پیش‌آمدگی پلان در تقاطع معاابر به میزان ۱۵۰ سانتی‌متر عمود بر ضلع پخش در نظر گرفته شود و پیش‌آمدگی نیز با رعایت ارتفاع حداقل ۳/۵ متر از کف خیابان انجام پذیرد.

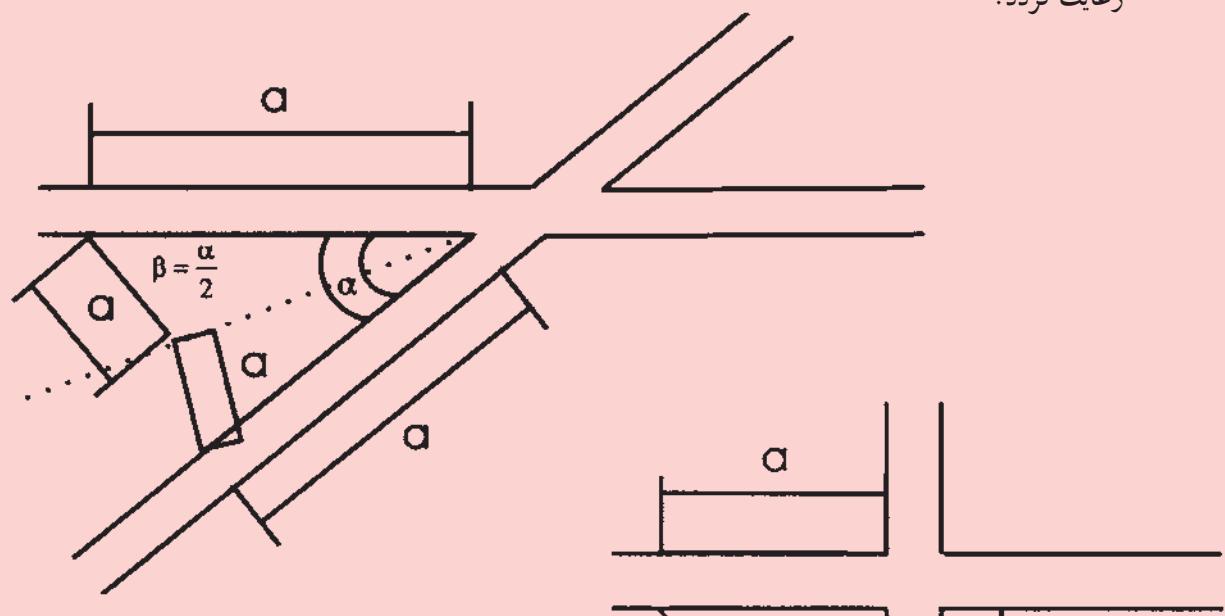
در صورتی که تعریض گذر موجب بر اصلاحی در ملکی شود و در تأمین ۶۰٪ طول به علاوه ۲ متر در مجاورت گذر اصلاحی مزبور اجرای پخ ۴۵ درجه الزامی نیست. در ضمن اگر ساختمان املاک مجاور و همسایه دارای طولی بیشتر از بنای درخواستی باشد یا پلاک مجاور باشد نیازی به اخذ رضایت محضری از همسایه نبوده و طراحی براساس ۶۰٪ طول به علاوه ۲ متر و بدون رعایت پخ ۴۵ درجه می‌تواند انجام پذیرد.

جدول ۸-۲-پخ دو بزرگراه و یا آزادراه ۴۵ متری بازوایای ۳۰ درجه با استفاده از جدول زیر تعیین گردد. ۹۰ . ۳۰

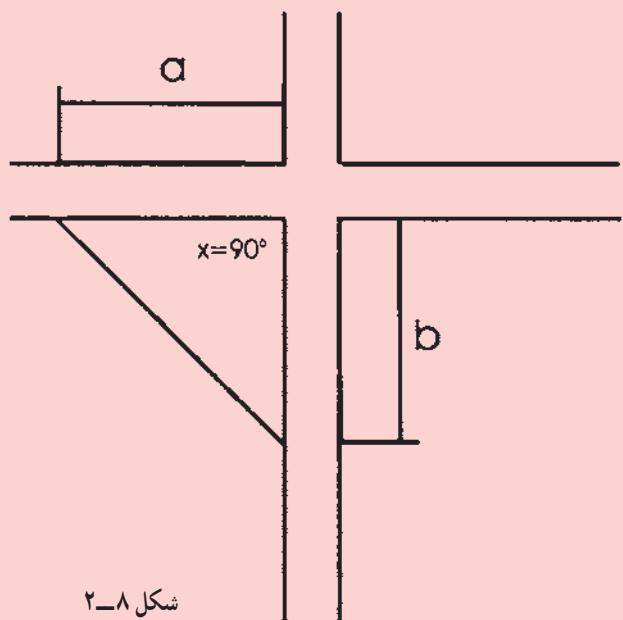
بر حسب درجه	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵	۸۰	۹۰
به متر a	۳۸۰	۳۲۰	۲۸۰	۲۵۵	۲۴۹	۲۳۵
به متر b	۱۱۳	۱۲۵	۱۴۵	۱۵۶	۱۶۰/۸	

الف) در کلیه حالات به جز ۹۰ = زاویه‌ی بتا باید از ۹۰ درجه بیشتر باشد.

ب) در حالت‌های ۹۰ . ۸۰ جهت تعیین پخ داشتن مقدار آلفا کافیت می‌کند که مطالب شکل دوم رعایت گردد.

شکل ۸-۱

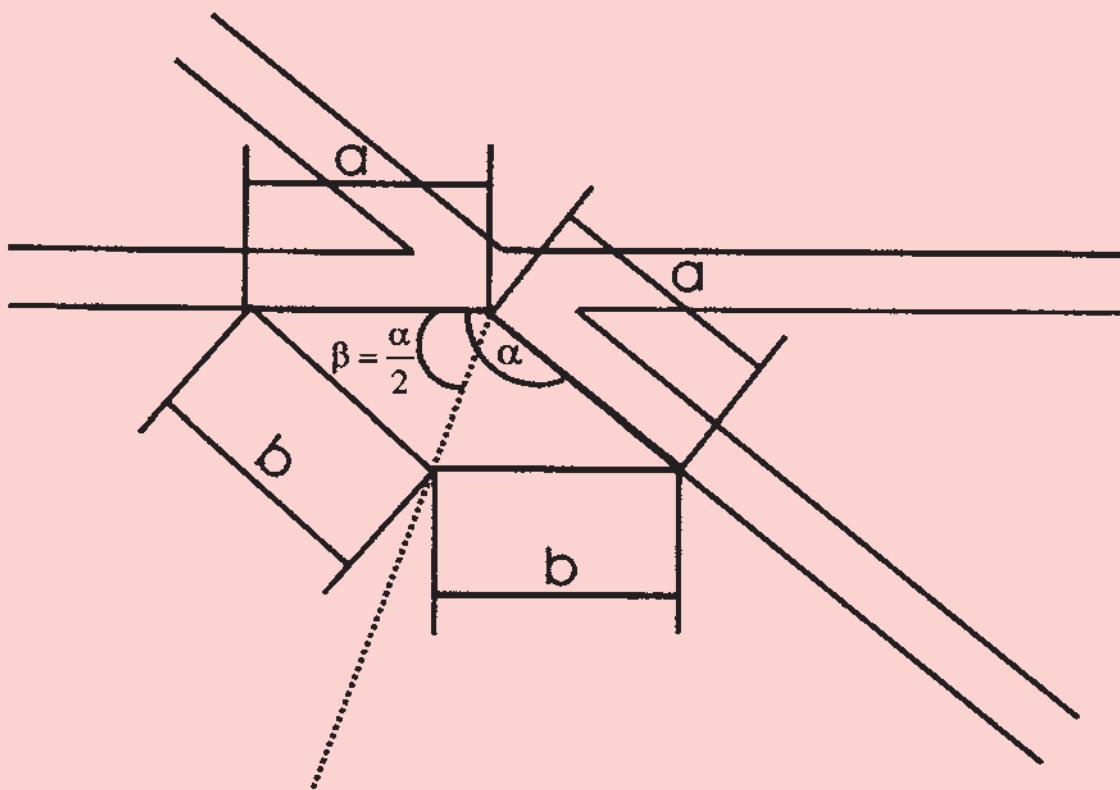

شکل ۸-۲

ج) جهت زوایای 90° در جدول نیامده است، می‌توان با توجه به نزدیک‌ترین مقدار کمتر و بیشتر آن که در جدول آمده است و متناسب با زاویه و روش درون‌یابی مقادیر a و b را با توجه به تبصره‌های الف و ب به دست آورد.

جدول ۳-۸- پنج بزرگرگاه ۴۵ متری با زوایای بزرگ‌تر از 90° درجه تا 150° درجه با استفاده از جدول زیر تعیین گردید.

برحسب درجه	90°	100°	105°	120°	135°	150°
به متر a	۲۳۵	۲۲۹	۲۲۵	۲۱۵	۲۰۵	۱۹۵
به متر b	$166/5$	۱۷۶	۱۸۰	۱۹۵	۲۰۵	۲۲۰

شکل ۳-۸

تبصره:

- الف) در کلیهٔ حالات به جز 90° زاویهٔ بتا باید از 90° درجه کمتر باشد.
- ب) جهت زوایای 150° که در جدول فوق نیامده است با کمک نسبت عددی می‌توان مقادیر a و b را محاسبه نمود. (روش درون‌یابی)

جدول ۸-۴- میزان پخ برای زاویده تقاطع a ۵۰

LA	۶	۹/۱	۱۱/۱	۱۳/۱	۱۵/۱	۱۷/۱	۱۹/۱	۲۱/۱	۲۳/۱	۲۵/۱	۳۰/۱	۳۵/۱	۴۰/۱
LB	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا
۶. ۹	۳/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰
۹/۱. ۱۱	۴/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰
۱۱/۱. ۱۳	۴/۵۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۵۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰
۱۳/۱. ۱۵	۵/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۹/۵۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰
۱۵/۱. ۱۷	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۵۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰	۱۵/۰۰
۱۷/۱. ۱۹	۶/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۵۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰	۱۵/۰۰	۱۶/۰۰
۱۹/۱. ۲۱	۶/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۱/۵۰	۱۲/۰۰	۱۲/۵۰	۱۳/۵۰	۱۴/۰۰	۱۶/۰۰	۱۷/۰۰
۲۱/۱. ۲۳	۷/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۲/۵۰	۱۳/۰۰	۱۳/۵۰	۱۴/۰۰	۱۶/۰۰	۱۹/۰۰	۲۰/۰۰
۲۳/۱. ۲۵	۷/۵	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۲/۰۰	۱۲/۵۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰	۱۵/۰۰	۱۸/۰۰	۲۱/۰۰	۲۲/۰۰
۲۵/۱. ۳۰	۸/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۵۰	۱۲/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰	۱۳/۵۰	۱۴/۰۰	۱۵/۰۰	۱۶/۰۰	۲۰/۰۰	۲۳/۰۰	۲۴/۰۰
۳۰/۱. ۳۵	۸/۵۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۱/۰۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰	۱۴/۰۰	۱۶/۰۰	۱۸/۰۰	۲۰/۰۰	۲۲/۰۰	۲۵/۰۰	۲۶/۰۰
۳۵/۱. ۴۰	۹/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰	۱۵/۰۰	۱۶/۰۰	۱۹/۰۰	۲۱/۰۰	۲۳/۰۰	۲۵/۰۰	۲۸/۰۰	۳۰/۰۰
۴۰/۱. ۴۵	۱۰/۰	۱۲/۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰	۱۵/۰۰	۱۶/۰۰	۱۷/۰۰	۲۰/۰۰	۲۲/۰۰	۲۴/۰۰	۲۶/۰۰	۳۰/۰۰	۳۲/۰۰

جدول ۸-۵- میزان پخ برای زاویه‌ی تقاطع ۸۵ a ۵۰

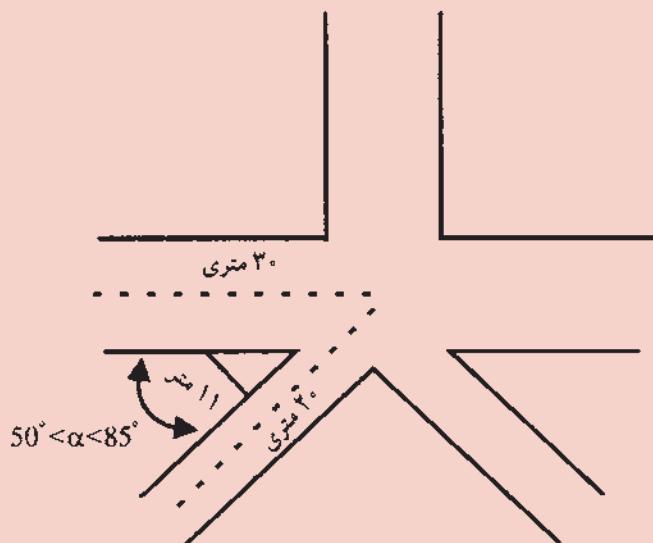
LA	۶	۹/۱	۱۱/۱	۱۳/۱	۱۵/۱	۱۷/۱	۱۹/۱	۲۱/۱	۲۳/۱	۲۵/۱	۳۰/۱	۳۵/۱	۴۰/۱	
	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا
LB	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۳۰	۳۵	۴۰	۴۵	
۶. ۹	۲	۳/۵	۳/۵	۴	۵	۵	۵	۶	۶	۷	۷	۸	۹	
۹/۱. ۱۱	۳/۵	۴	۵	۵	۶	۶	۷	۷	۷/۵	۸	۸/۵	۹	۱۰	
۱۱/۱. ۱۳	۳/۵	۵	۵	۶	۶	۷	۷	۷/۵	۸	۸/۵	۹	۱۰	۱۱	
۱۳/۱. ۱۵	۴	۵	۶	۶/۵	۷	۷/۵	۸	۸/۵	۹	۹/۵	۱۰	۱۱	۱۲	
۱۵/۱. ۱۷	۵	۶	۶	۷	۷/۵	۸	۸/۵	۹	۹/۵	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	
۱۷/۱. ۱۹	۵	۶	۷	۷/۵	۸	۸	۹	۹/۵	۱۰	۱۱	۱۱	۱۳	۱۴	
۱۹/۱. ۲۱	۵	۷	۷	۸	۸/۵	۹	۹	۱۰	۱۰/۵	۱۱	۱۲	۱۴	۱۵	
۲۱/۱. ۲۳	۶	۷	۷/۵	۸/۵	۹	۹/۵	۱۰	۱۰/۵	۱۱	۱۲	۱۴	۱۷	۱۹	
۲۳/۱. ۲۵	۶	۷/۵	۸	۹	۹/۵	۱۰	۱۰/۵	۱۱	۱۲	۱۲/۵	۱۶	۱۸	۲۰	
۲۵/۱. ۳۰	۷	۸	۸/۵	۹/۵	۱۰	۱۱	۱۱	۱۲	۱۲/۵	۱۳	۱۷	۲۰	۲۲	
۳۰/۱. ۳۵	۷	۸/۵	۹	۱۰	۱۱	۱۱	۱۲	۱۴	۱۶	۱۷	۱۹	۲۲	۲۴	
۳۵/۱. ۴۰	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۷	۱۸	۲۰	۲۲	۲۵	۲۷	
۴۰/۱. ۴۵	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۹	۲۰	۲۲	۲۴	۲۷	۳۰	

جدول ۸-۶- میزان پخ برای زاویه‌ی تقاطع ۱۱۰ a.

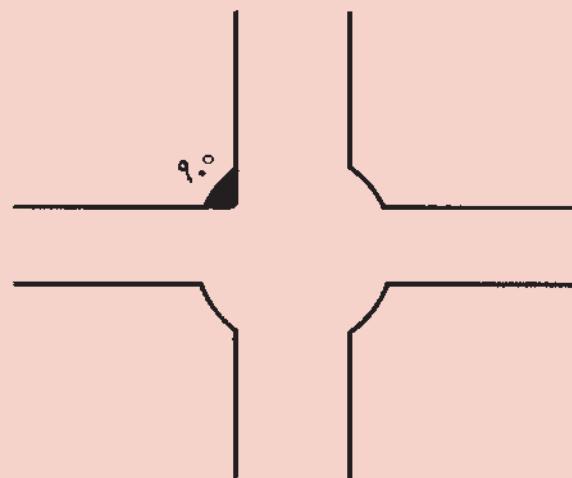
LA	۶	۹/۱	۱۱/۱	۱۳/۱	۱۵/۱	۱۷/۱	۱۹/۱	۲۱/۱	۲۳/۱	۲۵/۱	۳۰/۱	۳۵/۱	۴۰/۱
	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا	تا
LB	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۳۰	۳۵	۴۰	۴۵
۶. ۹	۲/۰۰	۳/۰۰	۳/۰۰	۳/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰
۹/۱. ۱۱	۳/۳۰	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰
۱۱/۱. ۱۳	۳/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰
۱۳/۱. ۱۵	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰
۱۵/۱. ۱۷	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰
۱۷/۱. ۱۹	۴/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	
۱۹/۱. ۲۱	۴/۰۰	۵/۰۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۹/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰
۲۱/۱. ۲۳	۴/۵۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۹/۰۰	۱۲/۰۰	۱۵/۰۰	۱۷/۰۰
۲۳/۱. ۲۵	۵/۰۰	۶/۵۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۳/۰۰	۱۶/۰۰	۱۸/۰۰
۲۵/۱. ۳۰	۵/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۵۰	۱۴/۰۰	۱۸/۰۰	۲۰/۰۰
۳۰/۱. ۳۵	۵/۵۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۸/۵۰	۹/۰۰	۹/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰	۱۴/۰۰	۱۶/۰۰	۲۰/۰۰	۲۲/۰۰
۳۵/۱. ۴۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۵/۰۰	۱۶/۰۰	۱۸/۰۰	۲۰/۵۰	۲۳/۰۰	۲۵/۰۰
۴۰/۱. ۴۵	۷/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰	۱۷/۰۰	۱۸/۰۰	۲۰/۰۰	۲۲/۰۰	۲۵/۰۰	۲۷/۰۰

جدول ۸-۷- میزان پخ برای زاویه‌ی تقاطع a ۱۱°

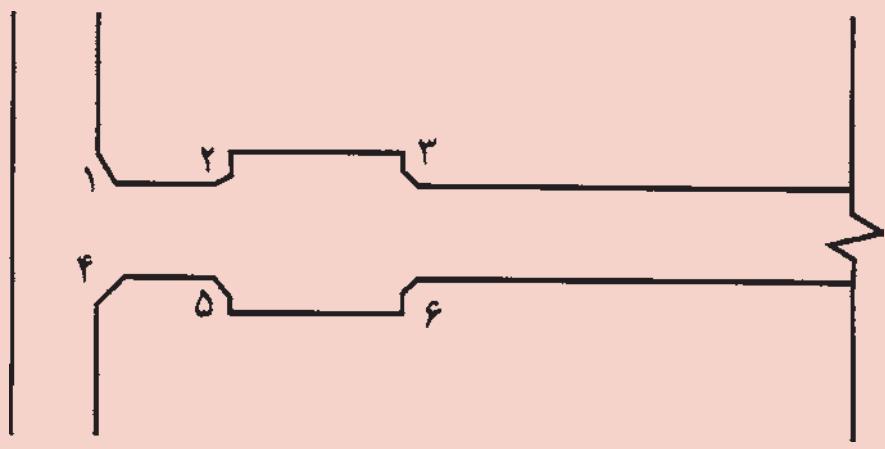
LA	۶	۹/۱	۱۱/۱	۱۳/۱	۱۵/۱	۱۷/۱	۱۹/۱	۲۱/۱	۲۳/۱	۲۵/۱	۳۰/۱	۳۵/۱	۴۰/۱
LB	تا	تا	تا	تا	تا	تا							
۶. ۹	۱/۵۰	۲/۰۰	۲/۰۰	۲/۵۰	۳/۰۰	۳/۰۰	۳/۰۰	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰
۹/۱. ۱۱	۲/۰۰	۲/۵۰	۳/۰۰	۳/۰۰	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰
۱۱/۱. ۱۳	۲/۰۰	۳/۰۰	۳/۰۰	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۷/۰۰
۱۳/۱. ۱۵	۲/۵۰	۳/۰۰	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰
۱۵/۱. ۱۷	۳/۰۰	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۸/۰۰
۱۷/۱. ۱۹	۳/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۸/۰۰
۱۹/۱. ۲۱	۳/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰
۲۱/۱. ۲۳	۳/۵۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰
۲۳/۱. ۲۵	۴/۰۰	۴/۵۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰
۲۵/۱. ۳۰	۴/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۷/۵۰	۸/۰۰	۱۰/۰۰	۱۲/۰۰	۱۳/۰۰
۳۰/۱. ۳۵	۴/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۵/۵۰	۶/۰۰	۶/۵۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۱۰/۰۰	۱۴/۰۰	۱۵/۰۰	۱۶/۰۰
۳۵/۱. ۴۰	۵/۰۰	۶/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۲/۰۰	۱۵/۰۰	۱۸/۰۰	۱۹/۰۰
۴۰/۱. ۴۵	۵/۰۰	۶/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۸/۰۰	۹/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۱۳/۰۰	۱۶/۰۰	۱۹/۰۰	۲۱/۰۰

شکل ۴-۸

شکل ۵-۸

شکل ۶

ح) گذرها، رمپ‌ها، دستیابی‌ها و ورودی پارکینگ‌ها، ارتفاع و تعداد طبقات ساختمانی: بر اساس کاربری محدوده‌ی ساختمان و ساختمان‌های مجاور، ابعاد و نوع وسایل نقلیه عبوری از معابر و ضوابط خاص هر منطقه وضعیت ابعاد و تعداد طبقات و ارتفاع طبقات ساختمانی تعیین می‌شود و به ویژه بن باز یا بسته بودن معابر نیز در این امر دخیل است. به عنوان مثال حداقل عرض گذرها بر اساس بن آن‌ها و طول گذر تعیین می‌شود.

ح-۱) حداقل عرض گذرها: برای گذرهای بن باز بین ۸-۱۲ متر، برای گذرهای بن بسته تا طول ۶ متر عرض، تا طول ۶-۸ متر عرض، تا طول ۸-۱۰ متر عرض و از طول ۱۰-۱۲ متر به عنوان حداقل عرض لازم در گذر مطرح است.

ح-۲) حداقل عرض پیاده‌روها: راه‌های ارتباطی بدون عبور ماشین آلات را پیاده‌رو گویند. حداقل عرض پیاده‌روهای اصلی ۵/۱ متر، فرعی ۱/۲ متر و برای عبور دو خانوار ۱/۲ متر و برای عبور یک خانوار ۹/۰ متر می‌باشد و جزیيات اجرایی آن‌ها باید مطابق نقشه‌های اجرایی و مشخصات فنی خصوصی مربوط به هر پروژه باشد.

ح-۳) حداکثر شیب مجاز گذرها در مجتمع‌سازی: گذر ۳۵ متری حداکثر ۶٪ و گذر ۲۰ متری حداکثر ۷٪ و گذر ۱۶ متری حداکثر ۹٪ شیب مجاز دارند.

ح-۴) تعداد طبقات مجاز ساختمانی: در مناطق مسکونی نیز بر اساس میزان تراکم مجاز هر منطقه تعیین می‌شود. در این رابطه برای تراکم ۱۰۰٪ و ۱۲۰٪ حداکثر ۲ طبقه روی زیرزمین و پیلوت، یا سه طبقه بر روی زیرزمین؛ برای تراکم ۱۸۰٪ حداکثر سه طبقه روی زیرزمین و پیلوت یا چهار طبقه بر روی زیرزمین و در مورد اراضی کشاورزی، باغات و تراکم‌های کم‌تر ضوابط خاص اجرا می‌شود.

ح-۵) تعریض گذرهای شهری: به منظور اخذ پروانه ضرورت تأمین دسترسی سواره و ارائه مفید خدمات آتش‌نشانی به کلیه پلاک‌های ساختمانی، حداقل عرض گذرهای بن باز و بسته ۶ متر تعیین شده است. این محدوده به هنگام ساخت بر اصلاحی نیز در نظر گرفته می‌شود.

ح-۶) عرض گذرهای سریع السیر: آزاد راه‌ها باید حداقل ۲۴ متر عرض با دو مسیر ۱۲ متری و بزرگراه‌ها حداقل ۴۵ متر عرض داشته باشند.

ح-۷) حریم گذرهای سریع السیر: در سطوح شهری اراضی مجاور راه‌های سریع السیر شهری و جاده‌های بین شهری در محدوده‌ی استحفاظی شهری و کمرنگی‌ها به منظور جلوگیری از توسعه بی‌رویه‌ی ساخت و ساز ابینه، حریم‌بندی شده‌اند. به عبارتی اراضی موجود در فی‌ماین جاده‌های کمرنگی و محدوده‌ی قانونی شهرها تا عمق ۱۵ متر و اراضی طرفین راه‌های بین شهری تا عمق ۱۵ متر از هر طرف بهی جاده، جزء حریم راه محسوب می‌شوند و هرگونه تأسیسات، کارگاه، کارخانه صنعتی و مراکز تجاری و خدماتی موجود در حریم باید به مکان جدید منتقل شوند.

ح-۸) رمپ‌ها و دستیابی به پارکینگ و شیب و عرض آن‌ها: اگر چه دسترسی مستقیم زیرزمین یا پیلوت به طبقات باید توسط پله یا آسانسور تأمین شود، ولی برای دسترسی سواره سطوح شیبدار برای زیرزمین‌ها به کار گرفته می‌شود که شیب مجاز حداکثر رمپ‌ها (سطوح شیبدار) ۱۵٪ می‌باشد. عرض حداقل رمپ‌ها برای حداکثر ۲۵ واحد پارکینگ ۳/۵ متر و برای پیشتر از ۲۵ واحد پارکینگ ۵ متر است. البته در صورتی که برای پارکینگ با تعداد ۲۵ واحد به بالا دو راه دسترسی تأمین شود عرض ۳/۵ متر رمپ کافی است. البته باید توجه شود که عرض ورودی مطروحه محور به محور ستون‌ها می‌باشد و حداقل عرض آزاد برای معتبر ۵ متری ۴/۵ متر خواهد بود و برای معتبر ۳/۵ متری ۳/۲ متر خواهد بود.

ح-۹) ارتفاع پارکینگ‌ها و ساختمان: حداکثر ارتفاع پارکینگ مسکونی $2/2$ متر و حداکثر ارتفاع ورودی پارکینگ $1/8$ متر است. البته چنان‌چه میزان مساحت پارکینگ بیش از 1000 متر مربع باشد ارتفاع پارکینگ می‌تواند تا $2/5$ متر افزایش یابد. ارتفاع حداکثر پیلوت‌ها $2/4$ متر و ارتفاع حداکثر واحدهای مسکونی $2/9$ متر و واحدهای تجاری 4 و خریشه $2/2$ متر است. در صورتی که زیرزمین احداث نشود ارتفاع پیلوت تا $2/6$ قابل افزایش خواهد بود، به شرط آن که شالوده‌ها 6 سانتی‌متر زیر سطح زمین باشند. ارتفاع تمام شده اطاق تأسیساتی در زیرزمین تا سه متر بالامانع است و ارتفاع نورگیری در زیرزمین حداکثر 9 سانتی‌متر از کف مجاز خواهد بود.

۸-۵- ضوابط مربوط به درزهای ساختمانی (انقطاع) و نحوه مجاورت ابنيه
فواصل ایجاد شده در بین مقاطع اجرایی، ساختمان‌ها و ابنيه که به عنوان درزهای ساختمانی شناخته می‌شوند به دو دسته تقسیم می‌شوند.

الف - درزهای ساخت (اجرایی)

ب - درزهای حرکتی (تغییر شکل)

چون درزهای اجرایی ارتباطی به نحوه بهره‌برداری و عملکرد محیطی ندارند و در اثر انقطاع عملیات اجرایی ایجاد می‌شوند، لازم است پیوستگی میان بتن و آرماتور و اجزای فولادی دو طرف درز اجرایی کاملاً برقرار باشد. در حالی که درزهای حرکتی برای همساز کردن حرکت‌های نسبی قسمت‌های مختلف ساختمان طراحی و تعییه می‌شوند و این حرکت‌ها می‌توانند تحت اثر تغییرات درجه حرارت، افت بتن، نشستهای نامساوی و یا باد و زلزله به وجود آیند.

۸-۱- محل درزهای ساخت در مقاطع بتنی: هرگاه عملیات بتن ریزی بخواهد بیش از 30 دقیقه قطع شود؛ محل قطع عملیات به عنوان یک درز اجرایی تعیین می‌شود و جهت و زاویه‌ی اجرای آن اهمیت ویژه‌ای دارد. به عنوان مثال، در تیرها و شاه تیرها باستی درز ساخت تقریباً عمود بر محور اعضا باشد و به هیچ وجه با محور عضو موازی نباشد و سعی شود که در ثلث میانی طول عضو خمی اتفاق افتد و از نزدیکی با تکیه‌گاه به واسطه‌ی برش پرهیز شود. تیرها و شاه تیرها، دال‌ها و ستون‌ها باید به عنوان کف یکپارچه محسوب و به صورت هم زمان بتن ریزی شوند.

۸-۲- محل درزهای حرکتی: این گونه درزها می‌توانند به شکل انواع انقباضی، انساطی، لغزشی، نشستی، انقطاعی یا لولایی و ... باشند.

درزهای انقباضی: برای جلوگیری از ترک حاصل از گیرش بتن در سطح روسازی‌ها ایجاد می‌شوند و در باندهای به عرض کمتر از 75 متر به فاصله‌ی $9-6$ متر برای سنگدانه‌ی آهکی و گرانیتی و برای سنگدانه‌ی سیلیسی و روباره‌ای بین $4/8-6$ متر قرار می‌گیرند و در حالت کنترل نشده و مشکوک در فاصله‌ی 30 متر از انتهای آزاد روسازی و 18 متر از هر درز انساط طراحی می‌شوند و در پیاده‌روها و کف‌های موزاییکی در فواصل $1/8-1/2$ و در طول نرده‌ها و جانپناه‌ها هر $3-6$ متر یک درز انقباض درنظر گرفته می‌شود.

درزهای انساطی: برای جلوگیری از خرابی روسازی، ساختمان‌ها و قطعات تحت تأثیر حرارت تأمین می‌شوند که باید محاسبه شوند و به طور مستمر در سرتاسر سازه وجود داشته باشند.

درزهای کنترل: به منظور هدایت و کنترل ترک‌های انساطی انقباضی در سازه‌های بتنی تعییه می‌شوند و برای کارهای بزرگ حداکثر فاصله 18 متر است.

درزهای نشست: برای جلوگیری از خرابی حاصل از نشست ناهمگون در ساختمان تعییه می‌شوند که بر اساس مطالعات ژئوتکنیک تعییه و تعیین می‌شوند که در سازه‌های مجاور قدیمی و جدید، وزن و سبک، بلند و کوتاه و پی‌های با ارتفاع متفاوت و خاک‌های گوناگون الزامی است.

درزهای لغزشی: به درزهایی که امکان لغزش دو قسمت مجاور درز را بدون انتقال برش فراهم می‌کنند، گفته می‌شود. این درزها معمولاً در مخازن تحت اثر تغییرات دما کاربرد دارند.

درزهای انفکاکی: درزهایی که برای جلوگیری از ضربات ناشی از حرکت ساختمان‌های تحت اثر زلزله یا باد تعییه می‌شوند و برای ساختمان‌های با ارتفاع بیشتر از هشت متر یا بلندتر از دو طبقه از تراز پایه الزامی است. ابعاد عرضی درز انتقطاع به نسبت (۱۰۰٪) ارتفاع از تراز پایه تعیین می‌گردد. نکته اساسی در تعییه درزهای ساختمانی در نحوه پوشانیدن و آب‌بندی کردن درزها از نظر نفوذ حشرات، حیوانات، رطوبت و... به داخل ساختمان‌های مجاور درز می‌باشد که باستی به طرز اصولی تأمین شود. در ضمن در ساختمان‌های بنایی باستی نقاط خاصی درزبندی شوند مانند محل کاهش عرض ساختمان، تقاطع دیوارهای به شکل L, H, U, T و ترکیب آن‌ها، دیوارهای طویل در محل مناسب، شرایط محیطی، و نیز در تقاطع چند ساختمان مرتبط با هم.

۸-۶- ضوابط مربوط به کنترل، نظارت و بازرسی فنی در ساخت و ساز

در جایی که نقشه جامع شهری تهیه شده است، شهرداری‌ها مکلف‌اند در پروانه‌های ساختمانی با توجه به طرح جامع و تفضیلی نوع کاربری، تعداد طبقات، ارتفاع، ابعاد، بروکف مجاز، میزان عقب‌نشینی، بر اصلاحی، تعداد پارکینگ و مدت زمان اعتبار پروانه‌ی ساختمانی را قید کنند و از هرگونه تغییر کاربری غیرمجاز جلوگیری کنند. مالکین و متقاضیان ساخت و ساز و تغییرات و اضافه‌بنا نیز مکلف‌اند قبل از هرگونه اقدامی همچون تخریب، تغییرات و ساخت و ساز؛ پروانه‌ی ساختمانی اخذ نمایند و با ارائه‌ی نقشه‌های گواهی شده توسط مهندسین مجاز و معتبر از نظر شهرداری، مهندس ناظر صاحب‌صلاحیتی را برای کنترل و نظارت بر صحبت اجرای مفاد پروانه‌ی ساخت صادره به شهرداری‌ها معرفی کنند و معهد به رعایت مفاد جواز صادره تا پایان کار مربوطه باشند. در این رابطه طبق قانون (ماده‌ی ۵۵ و ماده‌ی ۱۰۰) اصلاح قانون شهرداری و تبصره‌های آن) در صورت بروز، مشاهده یا گزارش تخلف از موازین صادره مانند تغییر کاربری، به ویژه ایجاد کسب و پیشه، ساخت و ساز بدون اخذ و پروانه ساخت ایجاد اضافه‌بنا مازاد بر متراز پروانه‌ی ساختمان؛ ایجاد اضافه اشکوب مازاد غیرمجاز؛ توسعه در سطح بدون اخذ جواز؛ عدم احداث پارکینگ یا کاهش تعداد واحد پارکینگ لازم؛ تجاوز به معاشر شهر؛ یا عدم استحکام بنا بر اثر عدم مصرف مصالح مرغوب یا کارگران غیر ماهر؛ عدم اجرای صحیح یا عدم تبعیت از نقشه‌های صادره؛ عدم رعایت اصول فنی، بهداشتی و شهرسازی، عدم گزارش به موقع توسط مهندسین مجاز شهرداری درباره‌ی نقض قوانین معماری و شهرسازی؛ عدم گزارش به موقع مأموران شهرداری و مسئولین بازرسی فنی و کنترل کیفیت ساخت و ساز؛ عدم تبعیت از قانون توسط دفاتر اسناد رسمی (انجام معاملات ملکی قطعی بدون اخذ گواهی پایان کار معتبر از شهرداری)؛ عدم تبعیت از رأی دادگاه بدوفی یا تجدید نظر در مورد اثبات جرم خلاف قانون؛ عدم اجرای ضوابط طرح جامع شهری به تناسب جرم مربوطه برای افراد خلاف کار (مالک، مأمور شهرداری، مسئولین مربوطه، مهندس ناظر) جریمه، حبس، توبیخ در پرونده، لغو امضا، الزام به تخریب، تقویت، مرمت یا بازداشت عملیات (پلمپ) حکم صادر و توسط مراجع ذیریط دادگستری به اجرا درآورده می‌شود. بنابراین مالکین مکلف به رعایت مفاد پروانه‌ی ساختمانی صادره تحت نظارت مهندس مجاز شهرداری و اخذ گواهی عدم خلاف و پایان کار ساختمانی از مهندس ناظر مربوطه و شهرداری

می باشند تا بتوانند نسبت به تمليک ثبتی یا تفکيک قانونی و معاملات ملکی به صورت مجاز اقدام کنند. البته در اين رابطه مسائلی همچون ساختمن نيمه تمام، انصراف یا تعويض مهندس ناظر، سهميه سالانه مهندسين ناظر و ضوابط معماري و سازه‌ای تهيه نقشه، ضوابط ايمن سازی و حفاظتی و سد معبر، بيمه کارگزاران نيز مطرح است که بحث در مورد آنها موكول به قانون است. ولی آنچه مسلم است در احداث اضافه اشکوب و توسعه بنا در طبقات، سطح افق؛ تغيير کاربری، تغييرات اساسی و به ویژه تغييرات معماري و دیوار چینی جديد؛ تغييرات ساختاري و سازه‌ای در زمينه‌های تقویت، تعمیر، مرمت، بازسازی اساسی؛ حضور مهندسين مجاز الزامي است. البته واحدهای مسکونی با سطح بنای زیر يكصد متر مربع که در يك طبقه احداث شوند. با رعایت ضوابط ايمني، كنترل و نظارت عوامل فني شهرداری‌ها نياز به نظارت مهندسين مجاز ندارد. ولی برای تغييرات و اضافه اشکوب مجدد طی مراحل ذکر شده فوق الزامي است.

آیا می دانید که...

زندگی شهری و سنت شهرسازی در ايران اسلامی به طور کلی از ايران پيش از اسلام پیروی کرد ولی در برخی از جنبه‌ها نشانه‌های تعالیم اسلامی و باورهای دین جدید در بافت شهرها و ترکیب ساختمن‌ها تأثیر گذاشت. روی هم رفته، دین اسلام از نظر اصول و تعالیم آن و کاربرد این اصول و تعالیم نوعی گردهم‌آیی و شهرنشينی را ایجاد می‌نمود. مسلمانان با توجه به این نیازها شهرهای قدیم را نگاه داشتند و در عین حال شهرهای جدیدی را بنا نهادند. مراکز اصلی و نقاط عطف در شهرهای اسلامی مسجدها بود که به وسیله‌ی بازارها و مراکز پیشه‌وران و بازرگانان احاطه می‌شد و هر بازار و هسته‌ای تخصص حرفه‌ای خاص خود دارا بود. هر شهر بسته به اهمیت آن یک یا چند مسجد داشت که این مسجدها در آغاز سده‌های اسلامی مراکز داوري و سیاست نیز به شمار می‌رفتند. در برخی شهرها، که پيشتر مراکز اجتماع و ستاد قواي اداري و نظامي و مذهبی بودند، پس از اسلام بازرگانی و پیشه‌وری نیز در آن‌ها رونق یافت و ساختمن‌ها و تأسیساتی برای زندگی و انجام کارهای بازرگانی در این شهرها به وجود آمد که از جمله آن‌ها انبارها و کاروانسراها و میهمان خانه‌های شهری به شمار می‌رفت. کاروانسراهای ایران در زمان اسلامی که «خان» نامیده می‌شد از لحظه فنی از تعدادی اتاق و ایوان که به دور حیاط مربع شکل قرار گرفته و در همان جانیز انبارهای کالا رامی ساختند تشکیل می‌گردید. این کاروانسراها دارای دیوار محافظ و یک در بزرگ برای نگهداری و مراقبت اشخاص و کالاهای بود. افزون بر مسافرخانه‌های شهری، در کنار جاده‌های بیرون از شهر نیز کاروانسراهای فراوانی ساخته شده بود. کاروانسراهای بیرون شهر را گاهی نیروی ارتشی نگهبانی می‌کردند و در آن‌ها آب ابارهایی نیز ساخته شده بود.

افزون بر مساجد و کاروانسراها و انبارها، که جزء ساختمن‌های همگانی شهرهای اسلامی به شمار می‌آمدند. در اين شهرها گرمابه‌های همگانی (که پيش از اسلام نیز در ايران وجود داشت) نیز ساخته می‌شد. شهرهای اسلامی مانند شهرهای پيش از اسلام در ايران دارای دیوارهایی بود که شهر را محصور می‌کردند. از جمله دیوارهایی که از دوره‌ی اسلامی در شهرهای ايران به جای مانده و دارای دژها و برج‌های دفاعی نیز بوده است دیوار شهر يزد را بايستی نام برد.

شهرهای اسلامی دارای خیابان‌هایی بودند که يكديگر را قطع می‌کردند و علاوه بر آن از قدیم کوچه‌های درهم و پیچیده‌ای نیز در شهرها وجود داشت.

برخی از محققان بر اين گمان اند که احداث کوچه‌های پرپیچ و خم و ساختن سردرهایی در طول کوچه‌ها

به این علت بوده که در هنگام یورش سپاه دشمن نتواند به آسانی در کوچه‌ها بتازد و نیز به علت وجود پیچ و خم، کار پادرزم، آسان‌تر گردد. از قرار معلوم در حدیث‌های اسلامی پهنانی گذرگاه‌ها به طور پیشنهادی برابر هفت کوبیت مشخص شده بود. همچنین مقرراتی برای عبور و مرور جانوران و وسائل نقلیه در اماکن و بازارها نیز وجود داشت که برای نظافت و جلوگیری از ایجاد گرد و خاک وضع گردیده بود. قوانینی نیز وضع شده بود که حمل کنندگان آب می‌بايستی آن‌ها را رعایت کنند.

شهرهای باستانی ایران مانند شیراز، یزد، تبریز، اصفهان و مشهد در طی دوران اسلامی یعنی از سده‌ی دوم هجری به بعد دگرگونی‌های فراوان به خود دیدند. گاهی هریک از این شهرها در دوره‌ی فرمانروایی حاکمی که به آن شهر توجه داشت اهمیت و مرکزیت می‌یافتد (چنان‌که اصفهان در دوره‌ی صفویه، مشهد در دوره‌ی افشاریه و شیراز در دوره‌ی زندیه پایتخت بوده است) و زمانی نابسامانی‌ها و ویرانی‌های فراوان این شهرها را در بوته‌ی زوال و فراموشی قرار می‌داده است. البته همین وضعیت نیز در مورد شهرهای پیش از اسلام مصدق داشته است.

شهرهای ایران درواقع آئینه‌ی گذشته‌ی این سرزمین هستند و هر اثری که در گوشه و کنار هر شهری به جا مانده، داستانی از اوضاع فنی، اجتماعی و سیاسی دوران‌های گوناگون باز می‌گوید.

خلاصه‌ی مطالب فصل هشتم

- ۱- اخذ جواز با پروانه‌ی ساختمانی و رعایت ضوابط معماري و شهرسازی در ساخت و ساز الزامی است.
- ۲- در طراحی و ساخت ضوابط مربوط به سطح، طول اشغال و تراکم مجاز و تعداد طبقات مجاز باید رعایت شود.
- ۳- اخذ رضایت همسایه در صورت وجود و رعایت ضوابط عقب‌نشینی یا پیش‌بینی مجاز و پخی و بر اصلاحی الزامی است.
- ۴- قبل از اخذ پروانه بایستی از نظر ثبتی و ملکی اسناد شش دانگ مالکیت با حدود چهارگانه معتبر مشخص شده باشند.
- ۵- رعایت شبب و عرض و ارتفاع رمپ، ابعاد ورودی و مسیر دستیابی در پارکینگ‌ها و تعداد سطح لازم برای هر واحد پارکینگ، به ویژه امکان دور زدن تردد وسائل نقلیه در طراحی و اجرا رعایت شود.
- ۶- ضوابط و مقررات وزارت کشور، وزارت مسکن و شهرسازی و شهرداری‌ها و نهادهای قانونی در ساخت و ساز رعایت شود.
- ۷- حداقل عرض و حريم پیاده روها و جاده‌ها و نحوه‌ی تعریض و اصلاح برها و تراز کف مجاز در حین ساخت رعایت شود.
- ۸- همکاری و هماهنگی لازم توسط مالک با مهندسین ناظر و بازرسین فنی شهرداری‌ها به عمل آورده شود.
- ۹- در حین حفاری و گودبرداری هماهنگی و دقّت لازم در مورد تأسیسات زیربنایی شهری به عمل آمده باشد.
- ۱۰- تأمین پله فرار و آسانسور و سیستم اطفاء و اعلام حریق و پست برق در ساختمان بلند مرتبه شده باشد.
- ۱۱- درزهای اجرایی و ساختمانی، به ویژه درزهای انقطاع سازه‌ای طبق اصول فنی مربوطه در مجاورت همسایه اجرا شده باشد.